

नं. — ५२०४.

पु. नाम. कात्यायन श्रौत सूत्र भाष्यं

कर्तृ नाम. २१ शास्त्राचार्यः

श्री अनुन्तः

पत्र. सं. १० सं. X

विषयः पत्रपद्धति परिशिष्टं

२१

नं० ५२०८

का. स. भा. एकोनविंशोऽध्यायः पत्रे १०

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

२

नु ये विरहस्याय विमुनमिसारी नपंच मे योगाय मोक्षार मिसारी नप वि पवित्र साराया
 विज्ञानिसारी नस समे वराय भार्गव मिसारी नप मे पश्चा दायाय गत्वा वि नमिसारी न
 व मे भास्वराय सभाष्याणु मिसारी नशममह सेवी रावा द मिसारी नग्रामरायंगल
 कम भिज्जो शकंता नमस्येवयं कान्तकादशे नियोजनीयाः द्वितीयोच्छित्तशेषान्
 वीरावा दं पारिा घ्नैत राव ध्मेता न ता ये सारी श्वतुर्दश द्वितीयोच्छित्त आसध
 व्या संनिधाना सारिशेषा घ्नैत राव ध्मेता न ता ये सारी श्वतुर्दश द्वितीयोच्छित्त आसध
 तान प्या विसादि पूर्वेषु वविशेष विधानमनुवा दश्व कियान् एतदपि ह रिस्वाम्युक्तं
 न सुवद मिव प्रतिभानियेना तिरीघोरयो यो प्रजापतेः षड्ब्राह्मणायोतिस्त्रिमा
 गधारयो व्येवं विधा प्रजापतिरिवेति षड्भुंतिः शेषाः पूर्वोक्तादशभिः सह सप्तभिः
 शद्वितीयाच्छित्तैर्भवन्ति नियुक्ता न्द्रास्त्राभिष्योति हातवदनुवा के न सह सप्तशोर्वेति
 नियुक्ता न्द्रास्त्रादी न्द्रपे सह सप्तशोर्वेति षोडशोर्देवानां नुवा के नाभिष्योति हातव
 दिति प्रणवादिशस्त्रधर्मयुक्तं कपिजनादिवदसृजति ब्राह्मणादीनपर्यग्निकृता
 नुसृजति तान्ययग्निकृता नेवोदसृजति शिवराजत स्त्रियेकद्वयस्य संतरेषु ह्या
 स्वताभ्यो नुहोति आज्येन यजति स्याने विधानात्यये कंच नुर्गहीतेना सपुरुषमश्व
 मेधवदक्षिणा माचीद्विहोतुः सप्रतिपुरुषस्य पुरुषैः संयुक्तं दिगागतं द्रव्यं एवं
 दक्षिणा घात्रसारिभ्यः पुरुषादा सप्तैषां स्वत्वेन स न योग्यत्वात् सर्वसंब्राह्मणस्य

राम-
 २

ब्राह्मणः पुरुषमेधे सर्वसंस्काराणां दद्यात् अथ यदि ब्राह्मणो यजेत सवीवरसंस्कारा इति श्रु-
 त्वात् सर्वसंस्कारेणैव भूमिर्दीयते भूमिश्चैव जमित्यात्तरत्र सर्वस्वरूप निरूपणात् प्रति-
 बतन्ति स्थितिस्रोतवंधाः येनोत्तमा योतिस्तो मन्त्रावरणः तिस्रश्चैव देव्यः येनोत्तमाया
 मितितार्हस्यत्याः पंच त्रेधा तज्ज्येसमा रोह्यात्मन्नी सूर्यमुपस्थायाभ्याः संभृतइत्यनु-
 वाकेनानपेक्ष्यमाणारण्यगतान्प्रत्येयान् त्रेधा तवीकृत्वा अग्नी नयंते योतिरित्या-
 त्मनिसमारोप्य अभ्याः संभृतइत्यनुवाकेन सूर्यमुपस्थापयाममनवेत्यौ कथन्तु अ-
 रण्येन यागछेद्व्यावासाद्ये पुनर्नागछेदरारण्येन निवसेदित्यर्थः पूर्वाश्रमप्रतिप-
 तिशश्रमांतरपरिग्रहे रोवमुच्यते प्राजापत्ये हिः प्रजापत्या निरूप्ये हिः सर्वावरस-
 दसि रणा आत्मन्नीन्समारोप्य ब्राह्मणः प्रव्रजेत रुहादिति सोवये सवीवरसंस्कारा-
 प्राजापत्ये हिः तानि रूप्य परिब्राज्य ब्राह्मणस्यैव च यावन्जीवश्रुतिरनया श्रुत्यादिकस्य
 तेव हाच प्राजापत्या समार्ते हिः स्यात्तत्तस्मिन् श्रुतिर्वाधिता स्यान्न चेत्तद्विष्यते सं-
 नित्यत्र बहवः प्राजापत्या बहवः पशवः इति तेनास्य प्राजापत्ये हिः त्वमितिकर्कः
 तद्विचारिते सत्त्वाद्दराणीये न हि अहीने सोमयोगेऽपि शब्दः कुचित्पुनोदशपतेन
 चेष्टेत्तदभिधाय कत्वं युज्यते प्रदेशांतरेऽप्यपदेशात् यदस्या सोमेन यशुने सा हो न
 च प्राजापत्यैः पशुभिर्वागः संस्थाप्यते पर्यग्निकरणं तेनेषां सुसर्गविधानात्तन्वा-
 ज्येनेत्यायेन तनेदित्वं स्यात्तपुरुषादवनाभ्यां नृहोतीति नृहोतित्वात् न च स्मृत्या वा

३
 ३
 ५: शुभेव जरायास्मात्सुचं तदिति जीवनायाधरवर्धनं तस्मै तत्त्वान् न च स्मृतिरेव
 श्रमांतरपराश्रुताखवनद्विधाताहरीभूत्वावनीभवेहनीभूत्वाप्रवृत्तेरित्यादिनावा
 लश्रुतौवचनानत्राविमानापस्येयमिति चेन्नयद्विधेतरथात्रसचयोरिविति पस्यां
 नरेनहंसंभवात्तस्मादयमयत्तवायंयस इष्टिपसश्रुतमयत्तवतिपुनरुत्तराभवि
 चकारकेश्रयते सशित्वात्केशान्त्रिकसविस्यज्ययत्तौपवीतमिति शुभेवयत्तौप
 वीताशियोत्सर्जनविधानेनतत्संनिपुतगृहस्यवाधः शुभेवकृतः यत्तिष्ठादिति
 धानेस्मान्नेतत्संतिवाधेतदंगतपाविधीयते स्मृतौचपाशिकमन्त्रास्याः करणयेनो
 मतेवनाहृद्वास्तत्वेष्टिभित्तिनचवनिनोस्तिपुरुषमेधाधिकारः पुरोडाशांश्रुहं
 श्रौवविधिवन्निर्णीयदिति वचनात्पुरोडाशवदसाधकर्मणि तस्याधिकारतत्तनवा
 हस्यवनस्यसंबंधेनविधानंयेनास्यापवादः स्यात् इहिवारणवगमने गार्हस्थ्यादि
 धीयते तच्चहृत्तीयाश्रमपरिग्रहएववृत्तवनाश्रयणमप्रत्यागमनविशिष्टं न
 स्मैवधर्मः तुरीयाश्रमेहिग्रामाश्रयणोग्रामेवासंश्रौकराद्युक्तस्तस्मान्नेवप्राजा
 यस्यानचवन्तुर्थाश्रमः किंतुपुरुषमेधानेतरेयासिकोवानप्रस्थाश्रमोविप्रस्था
 विधीयते ग्रामेवाविवत्सन्नरण्ये यदिपुरुषमेधानेतरेमपिग्रामेवसितुमिष्ट
 तिनर्त्यरण्योरेवसमारोपयेनात्मनिग्रामेविवत्सोररण्योः पश्यांतरमरण्येवि
 वत्सोर्मम्यतेऽतोपिवनस्थितेरेवविधानं सर्वामधःसर्वकामस्य सर्वामधरिति

एव
 ३

क्रतोर्नामधेयं विध्वर्षवाहमंत्ररूपाभावात् सर्वकामस्यात् किमिदं सर्वकामास्य
 त्ति-यत्किंचित्संसारतन्मधे एकस्यैव कामस्य किं वा एकस्मिन्नेव प्रयोगे मोक्षवर्त्यतवत्तु
 कामस्येति तत्रैककामस्य युक्तं कारणं सैकोऽसादन नियमात् अशक्तः सर्वमुत्साह
 पितुमेकैव विरोधात् न हि संसारोपभोगतन्मुक्तौ युगयत्साधयितुं शक्नोते तस्मात्सर्व
 मस्यैवामहदातिमहदा एकैव ब्रह्मलोकान्तमनेन सिध्यतीति सर्वकामस्येति तन्नेत्यपरः
 सर्वशब्दोऽत्र कामेनाभिसंबद्धः सच प्रकृताभावे बहुमात्रमनेन कथाभिन्नं युगपदेव
 कामेनाभिसंबध्नाति तस्माद्युगपदेकवस्तुकाम इति लभ्यते तच्च युगपद्वरात्मना हि
 रागभोरिहूपेता लभ्यते तत्सर्वं प्राप्नुवन् सर्वं प्राप्त इति तत्कामः सर्वकामो युज्य
 ते अनेन च ते सर्वं वाढे भूतानां श्रेयं स्वाराज्यमधिपत्यपर्येतीति सवीमधो यत्र मेधि
 कारविधिः न च सर्वशब्दो मोक्षपरो यितस्याफलत्वेन कुतः कर्मफलत्वे क्रतोर्वाकामसं
 बंधः इति शरात्रः अथनुष्णारत्नचयग्रहणं च युक्तमधिकं क्रतुप्रत्यायनादधिकसंख्या
 र्थमाशङ्कतेति इति शरात्रग्रहणमिति कर्कः न ह्यनुपपन्नं इदं सुखरादीनां प्रदेशान्तरे सस्या
 भिधानात् तज्जितासायामेतदपत्तिरिति त्रयोवक्ष्यमाणसंज्ञा भवतीति न चानिष्टुति
 नदपेसा नन एवावचने मिष्टोम इति परिभाषणादपि मिष्टोमसंज्ञा नियता यद्येता
 न्मन्त्रे तत्तत्सर्वं यथास्तु रित्युक्ता सौर्वादि सुब्रह्मण्यविधाने भासगिकावसंस्था
 त्रापि स्यात् तेनोक्त्यादियह रास्यतात्त प्रयोजनत्वादधिकाशं केवन स्यात् वाच्यं

नहि रशरात्रयहारास्पप्रयोजने स्पष्टमेवेति यद्यपि रिक्तं किमेति चेत् द्वाद्वादश
 रात्रः सधर्मकायपात्तायेत प्रकरांतरे विनिष्ठा नानामही नाना अग्निरुत्तमः तस्मिन्
 त्रिपरार्धं चिनोतीति श्रवणात् परादी उत्तम एक रात्र विधिर्यः अग्निरुत्तम पराद्या
 इन्द्रस्तुतस्येस्तु द्वेष्टदेवस्तुतव तं वाजयेयो सोर्यामः अग्निरुत्तमरेत्रयेस्तु च सो
 ष्या रेंद्रस्तुतसि संत काः व्रतादिप्रसिद्धमवानि रूप परस्पव्रत स्पष्ट योगाद्रवामयनि
 कस्मैव तस्यैतान् देवपत्येनयं एकाहिकं तु सर्वं जिहसो पपदं तेन न तस्य स्यः अ
 सोर्यामश्च संतममहस्तत्र सर्वमस्मिन्नालभते यत यत्तार्हं पशुजाते तत्र जाते ध्याति के
 कमा लध्वं सर्वान्मेधाना लभत इति वचनात् ततश्च मेधा र्हं पशुव्यतिस्ति मपितत्र
 सोमा योपक सनीयं अव पाकानो जुहोति ते वां मेधार्हाणां यद्वाही नंतस्य त्वं जुहोति
 उषधिवनस्पतीनां संव्रश्च च स्पाहंतं पिंडं अन्नमन्नं जुहोति अन्नं पकान् नमेवावशन
 परिमितं जातेर्जातः यथ जुहोति यत्र जुहोति संश र्नेतत्र जुहोति धर्मा भवेति तत्र का
 लविशेष उच्यते वयांते उषधास्त्रिपांते होतव्यं तृतीयसवने च तेषु हविः पु पुनरपि
 तत्सर्वं होतव्यं अत्र यद्विबान्कर्तुः सर्वा लंभो निरंकुशत प्याश वास्तेन नेशसते सर्व
 शब्दे वाभिधानुं स एवात्रार्थो ग्राह्यः एतावता वे सर्वं पशव इति पुरुषादिपंचपशुविधि
 शेषे ते वां सर्वं वाभिधाना तपति देवतं यंच पंचालभ्यं ते स्ता मायन स्यात्रा च य प्राप्सत्वा
 नाभ्य एव स्वताभ्य स्तद्धर्मत्वेनैकपूय एवा लंभ इत्यादि धर्मः सर्वेषां तदिदं सर्वमपुनः स

राम-
 ४

वेदाद्यस्य मे धार्ष्ण्यमु विषयत्वे नोपपत्तेः उपपन्नश्च सर्वजातिविषयत्वेन सर्वशब्दः खमे
 वपाकानामिति बहुवचनमप्येन स्येन संवध्यते महाविषयत्वात्तमधा निति यज्ञाभिधायके
 चेन कथं न हर्षपशुविषयत्वेनेति चेत्त आत्ममतिर्हि शब्दसामान्यादग्नीषोमीयात्ममत्तिरूप
 तया यागपरः स च यशुद्रव्यक एव प्रतीत इति मेधशब्दस्तत्साधनस्य कस्तत्र न दोग्य
 मेव प्रदेशांतरे यद्यो हितं यद्यो तस्यो सिद्धं तत्सर्वं लभ्यते तत्रैव चित्तिं विज्जाती यमिसेवेव
 वक्ष्यो जातयः सर्वशब्देन परिगृह्यते दृश्यते च यथात्मा भंप्राप्तेन साधनेन कर्मसिद्धि
 सप्तदशान्नानि संभरंतीत्यभिधायोच्यते प्रजायते चैव सर्वमन्नमन्नवरुद्धं कउतस्मैम
 नुष्यो यः सर्वमन्नमन्नवरुद्धीत तस्मात्सर्वमवान्नं यथोयस्मारं संभरेदिति तेनापि
 यथाशक्ति साध्यं सर्वं पशुमिः कर्मभवस्येतु पंचजातिविषयतया परिग्रहेत्यंतं स्वा
 र्थसंकुचितः स्यात्तत्र च यद्यन्यार्थोपार्थवादः सार्थपरोभ्ययगम्यते तर्हि यत्तद्वज्रलो
 मेरेव जैरिह सर्वेषां पशूनां रूपमिति सर्वविषयकेनाज्ञेन कर्मसाधयितुं प्राप्नुयान्
 तस्मादर्थबोद्धमात्रात्पंचपशुपरिग्रहणमति साहसं यच्च प्राणियश्चाप्राणमिस्ततो
 प्राणिमात्रविषयं प्रतीयमानं वाक्यांतरांतरो धेनेवार्थसंकोचनीयं प्रतिषिद्धं प्रत्येक
 यारित्तियत्यतिषिद्धं यदा शिष्टमस्य प्रतिषिद्धं क्विद्विहितं तदेव सर्वशब्देन नोपादी
 यते मेधसामानाधिकरण्यात्तत्र अवयवाकानामिति बहुवचनं सुतरामुपपन्नं भिन्नजा
 तीयवद् विषयत्वेन पश्चांतरे तु दाववाचया कोतयोः प्रतियोगेभ्यः समानानां सर्वाभासा

५

नोत्तिष्ठत्प्रति विद्वत्ति नवदत्त प्रयोजनं यच्चोक्तं मस्माद्वत्ता यत्ने स्तोमा यनपस्यत्तु
 र्वमधानेन शसौनेकादशिनो व तितदप्यनिश्चिन्ने स्तोमा यना निश्चुयात् आलम्भदर्श
 नेन तद्विषया सर्वता यत्ने चेत्तर्हि पुरुषमे धालम्भः संनिक्तं यस्तदपस्यया सर्वता यामने
 कजानी यमस्येय आश्रयः - का संनिता नवगरा यमय मिष्टका पशुसंग्रहः कश्चाज
 सन्निकर्षस्तत्तदृशा ज्ञाने संस्कारानु द्वाधन द्विषया याः स्मतेरप्यनुदयात् अतिरात्र प्र
 कृ नित्वेन स्तोमा यन सभा वमुभा यत्तद्वेना सभा वमपित्तो निश्चिन्ने के कस्ये दव
 ताये पंचपंचालं भनमवधाये स्तोमा यने धर्मा एवात्रे सत्का पस्यो तरे तावता प्रमारो मे
 दृश्या युक्ता वा धन इत्क या ध्या यानुह पंचाति रात्र्ये वग राहवता यन्न स्य नियत पशु
 संख्या पनयस्तत्र तत्क तर्ग राधर्म तया स्तोमा यनं पा सिकं भवतीति किमभवत्तये
 तन सर्वस्मै जरोतीत्येतद्वता परमन एव यावत्सो दवताः पशु हविर्भाज स्तावती भ्यस्त
 तत्र तदृश्याः पशव आलम्भे व्याह विर्भाजा बोध धना घाप्रभाजा मा ज्यमिति श्रुतो विवि
 शेष्ट पशु योग एतेषु वधा ययेन पौंसिकं महर्विशेषं विधाय विधायो चेत आश्रमे धिकं
 मध्यमं पंचमम हर्भ वतितस्मिन्नं मध्यमालभते योरुषाम धिकं मध्यमः यष्टम हर्भ व
 तितस्मिन्मध्या न्यरुषा नासभत इति यष्टे स्यना द्यो न भवे युस्तस्ये नयां वाध एव स्या
 त नचासौ प्रतीय ते प्रयोजनं तो दृशनात् एव मिहं सिद्धं यच्चैकोत्तर विधिवहिर्भना
 अहीनेषु पशु विशेष संबंधसत्र एव पशवः प्रसाम्प्रानेन वाधा तत्रापि यष्ट हस्वते

राम-
 ५

पदेशोक्तत्रगणधर्मः उपासं ध्य विधानेयमुत्र यः भवतुना मेव तपुयत्र पुनस्तथाविधा
 द्वाष्टाहसुरगास्तत्रकथंविशेषोयदि वत्वेनतत्राविगणधर्मवाधनेनैवं अतिरात्रा
 द्विस्वतंत्राजुष्टानायविशेषोपदेशो यदात्र कृतं तदावयवभूतास्तदातद्वशेनैवधर्माः
 प्राप्नुवंतिगणधर्मोपात्ताह्येनेवोपादशाततस्मादसौयमराजस्तयवर्जैरुक्तैकदा
 प्यश्वमेधपुरुषमेधसर्वमेधैः पूर्योविगणपशवत्त्वमवन्ति आश्वमेधिकंमध्यमेधमेधे
 स्थानेव्रतं पंचमेतत्स्थानेआश्वमेधिकंमध्यममित्युक्तंभवेत तत्रवाश्वमेधस्यैवमस्तस्मिन्
 श्वमेधमात्मभूतइतिवचनालेखनस्यैवाश्वमेधस्यैवाप्यादृत्यवाप्तिमात्रवचनात् पौरु
 षमेधिकंवाजयेयस्यवाजयेयस्यवत्त्वस्यस्थानोयोदृष्यमेधिकंमध्यममतिरात्रः त
 त्रापिमेधपुरुषानात्मभूतेवायवेनांजालमिसादिसदृशान्वर्जयित्वामेधाहीनात्मभूते
 अत्रापितावन्मात्रेवात्मभूतेनैकारिणादिपुरुषमेधस्यैवाप्यादृत्यवाप्तिमात्रवचनात्तएते
 सभयत्रगणपशुभ्याधिकावचनात् अन्यार्थत्वाच्चान्वयप्राप्तानांनवाधकाः गणाय
 श्वोहिगणानुसाधकाएतेवकृत्यंतरायायकइतिनप्रत्याश्रानरूपतानेतस्याजापस
 भावान् त्रिरावत्रयस्त्रिंशत्तुष्ट्योत्रिरावमष्टमंत्रयस्त्रिंशंनवमंक्रमयोतीकृतावाह
 वनीस्यातां नोचोव्यसंस्थोभवतः षष्ठ्यस्तोमानामेतौतत्रविदेशात् अत्रापिप्रति
 विधानायकुचित्तत्रैवमधिकमाशंकनीयंकर्कशा अतिरात्रेतिश्रुतिरअहीनत्वा
 इपरिष्ठाद्यातिरात्रःसविश्वजित्कर्तव्योयमपित्रयोदशान्तिरात्रेषुपठितः विश्वजित्सर्वेय

६
६

होतिरा-- राममहर्षवती निवचनात्सर्वेषुः पुरुषमेधवद्विराणसममिभत्ररसि
 राभम्यस्य संधनेरासाभमिभ्येतिसमुच्चिता वित्तमेधः संवत्सरात्समतौजध्वमेधपु
 रुषमेधवर्मधाः शुक्तिर्कमेरोगात्ता इहानीतक्रममाप्तः वित्तमेधावसरइतिसप्र
 क्रम्यते वित्तमेधइतिकर्मनामधेयं। मेधशब्दो यद्यपि पतनाम धेयेतयाप्यत्रैव
 चारिकोऽयमवतासागात्मकयत्तशब्दार्थाभावात्। संवत्सराणामस्मरतौस्याद्य
 स्य पंशरीरप्रतिपत्तिस्तस्य यावताकालेन मरणासंस्कारोऽस्मरणास्तावत्काले
 कर्तव्यः तत्र समानानुसारेणुरिति श्रुतेः अतस्तस्यास्येतास्मरणायमुच्यभावेन
 संभवदिति व्याख्यायत अयुग्मेषु वाभ्रणात्तनीयपंचमसप्त- पक्षवयुगमसंवत्स
 रेवाकर्तव्यः अयं विकल्पः स्मर्यमाणाषु युग्मेषु स्मर्यमाणाषु युग्मेषु स्मर्यमाणापर
 याकथंचित्त अयुग्मेषु संवत्सरेषु कुर्यादिति श्रुतं एकनक्षत्रे एकताराय स्मिन्नक्षत्रे त
 स्मिन्नर्तव्यः हस्ता हो अमावास्यायां अमावास्यायां वा सामर्थ्यात्समुच्चयाभावस्तु
 अमावास्यायाममावास्यावा एकनक्षत्रमित्येकनक्षत्रकार्यमित्येकं लिख्यतीत्येक
 नक्षत्ररूपेणामावास्यासंस्तुतिस्तदेव युज्यते यदा मावास्यात इति तापिका लक्षणेनो
 पादीयते लुपपादपत्तिवामावास्यास्वरूपस्येकनक्षत्रत्वं एकादिति तथा केवलार्थां
 फलयोगोपवर्तननस्तुतिः यद्वत्तादेरात्रिदसर्वाणि भूतानि संवत्सनीत्यादिना अतः
 केवला मावास्यावा एकनक्षत्रं वाकालः निराघशरमाघेषु निराघेयाप्येवाशरहिवा

राम-
६

माघेवासस्यात् एवं हि श्रवणं शरदिभ्योत्सधावेशरस्वधोवेपि हरागमनं नरेन मन्त्रे
 सधायां रधा निमाघेवामानो घंभरि निति निहाघेवानिनो घंदिधी याता इति यावन्तो
 धुविष्यन्तः स्फुत्तावन्तः कुंभाना सय छत्राणि चापरिमितानि अमात्यास्त्रिस्त्रिः परि
 क्रामंस्तनरीयेरु पवाजं नैर्वोपवाजं यन्त इति वस्यति उपवाजं नै मत्रधवनं अमात्या
 श्रुपुत्रयोत्रास्त घं करिष्यंति यावत्संख्या श्रुभवं तिस्रावन्तः कुंभाना रहीत्वा ततोपधि
 कात्रि छत्राणा सय शरीराणि ग्रामं समीपमाह स्य कुंभेन तस्ये कृत्वा हतय सैरापरि
 तसाय सेषु वाद्यमानि सुवीराणां वाद्यतायाममात्यास्त्रिस्त्रिः परिक्रामंस्तनरीयेरु
 पवाजं नैर्वोपवाजं यन्तः यत्रास्थिचयः कृतस्ततः शरीराण्यप्यनीत्या सय कुंभे प्रसि
 व्यन्तस्यास्येव ग्रामं समीपमाह स्य तत्र श्रुचावुपलिस्रुदा परिनिधायान्नवासं
 सः प्रांतेनास्थिघटं वेद्यमित्वात्रायसेषु वास्त्रिषु वाद्यमाने पुनीसाहवायुतदताया
 पुस्कटायां वीराणां वाद्यमानायां स्वरं मंडले वाद्यमाने अमात्याभ्याः पुत्रयोत्राद्या
 स्त्रिस्त्रिः सिरां परिस्रिण परिक्रामंस्तनरीयेरु प्रांतेन हृदवी जयेताय जनेर्वो विधुनने
 कुर्वन्तः स्त्रियोवापरिक्रमं गोविकल्पः पूर्वरात्रमध्यापररात्रुपूर्वरात्रे मध्यरात्रे पररात्रे चैत
 सपरिक्रमं गोविपस्यान्नमहरेतत् एतस्मिन्नहनि अन्नं वरुपमस्य यथा सर्वं वाहनपयोस
 स्यात् यत्प्रातर्वर्ष्यस्य यमयोगः नृत्तगीतवादित्रवद्य एतस्मिन्नहनि संगानं वरुस्या
 नृत्तमहर्निशं तद्येवास्त्रिमपि अन्नमस्मा उपहरंत्वेके एके अस्मै भर्त्स्यं कुंभाय राके

७
 ७
 अन्यो यहा संकुर्वन्ति नुयव्यससहसकरीराद्विगागच्छन्ति विगज्जन्तुयसः समीपसगरीर
 अस्थिभिः सहद्विगागच्छन्ति अनियमन यथा कुर्वन्तो अद्विगागच्छन्ति तावन्तिसका
 लेमेतयं यथा यज्ञाने कर्मणि सूर्योदयः स्यात् कसेवनापि नितादशेन - - देशे कुयोद्याद
 शेमध्यान् एव सूर्यस्तपति परितादशेः प्रतिवधतत्राकाश ऊषर उदकावगोसमेवाद्वि
 गागच्छन्त एके ऊषर देशे उदकावगो देशे समेवाद्विगागच्छन्त एके द्विगागच्छन्त कुर्वन्ति अर्शनात्
 ग्रामाहरात् यथा ग्रामात अर्शनेन यत्र स्थिते ग्रामो न दृश्यते तत्र कर्तव्यं यथा मार्गान् आ
 राह कर्तव्यं यथा ग्रामात् प्रवृत्तिवत् कर्तव्यं इत्थं कर्तव्यं विभीतकपापनामभ्यस्तु एतेभ्यो
 पितृसम्भो हतचिन्वीन् चित्तिवृत्त्यापत्तिन्यदेशे वद्विज्ञितयस्तत्र अथवा चित्तोस
 शान्त्यादृशो हतचिन्वीन् शान्तिकं वन्ति वाशंसुखतद्वृत्तिमदेशे कं धुसदृशोरमली
 यमदृशस्तद्वृत्तिवृत्तिवृत्त्यात् यत्र प्रदेशे पश्चादनेक प्रकारमात्मा दिवनेतत्रा - भाव उ
 त्तवमुत्तरतो वायव्यादित्राभावे उत्तरत उदके यत्र सवाप्रदेशः स्यात् कर्तव्यो र्शावति क
 र्त्तुं कासारस्तत्रीवीरगामध्ये कर्तव्यं उशीस्तृणामध्ये ग्रामतस्तिजनीमुख सनन्यस्य ह
 र्दृष्टयेत ग्रामाहा गच्छन्ति वेशाग्रैर रापुत्रकं वधा ध्वजवद्वृत्तिनैवागसया वक्तुं मा
 तरतो धारयं त्यागच्छन्ति पितृवागस्य गृहेषु यन्ति मध्यतत्रवाने निरसनीयातस्वकि
 यमा रास्यते जनीमुत्तरतो धारयन्ति प्रजाहसा प्रजामेव न उत्तरतो धारयन्ति तानन्यसेह
 स्वाविनां ऊहावागृहेषु यन्ति निश्चयरागात् स्थित्यन्तिषु पुरुषमात्रे मीमंति तत्तस्मिन्

नचयने पुरुषप्रमाणं मेवं यथा रजो हिरण्यकोरासस्मरत्वारः पतन्ति तच्च कोलोपुकाराणाम
प्रनेतृदि पुरुषप्रमाणमिति सोत्रे करणीमध्यकोराशंकवदिति प्रकारेण स्यात् उत्तर
तः पुरुषप्रमाणं नित्यं संप्रतः पुरुषप्रमाणं किं विरचयुर्कृतं विरचयति पुरुषप्रमाणं
निरविरचयतस्तेन मास्वाभोगोपुष्यमाणा नशंकुनिखनंति पाप्माशं पुरस्तात् पूर्व
स्मिन् कोलोपात्ताशं शंकुनिखनन्त्यः शमीलवारणादेहशंकुन नासुभयासुदिसिन्ता
निरहन्ति पित्र्यत्वादप्रादसिरूपेन उत्तरतः शमीमयः पश्चाद्धारणाः दसिरानोदेहशंकुः हो
हनस्वरूपेण शंकुपापाणाः स्वयंशंकाकृतिसिद्धोद्देशकः वतशंकुः दसिरानत इति
श्रवणात् अपसृतविरचयारत्वापरित्यापत्तौ ध्वस्तित्वत्वात्ताशं यामध्यमरूप
यत्तौ ध्वस्तित्वेति दसिराणां त्वानिरस्य परिश्रुभिः परिश्रुयति पूर्ववदपरिविताभिः पा
र्योदसिराणां रशिशिष्यस्य पूर्ववदार्हस्य सवत्यरिनिधाने निखनं तत्रयव विंशतिः परि
मिता अत्रापरिमिताभिः परिश्रुयन्त्याहोपस्यवदिति कुतः सिंगान् अथैव परिश्रु
भिः परिश्रुयति पाएवाम् परिश्रुतस्तापताय जुधाताः परिश्रुयति तस्मीमिमा इति
श्रवणात् तत्रय जुधा परिश्रुयन्ता गतेत्ये आहवनीये मिमंशामेवति ओद्वेरे सरिष
इवे पुन्यमाने पुनर्नित्यं मेष्पसवितान इति जयेति जयायाजमानः संप्रेषणं चतुर्विंश
तं भावाद्ध्ययैर्जने अथवा पुरुषमात्रेण सिद्धोपाजने ध्वयुः मयरा स्यात् उक्त
एतास्मास्यानुग्रहात्तायायन अनुरक्तवतसः सीता कृपतिवार्तुः द्वापुनाति तिति

४

प्रतिमं च मुनरनः प्रतीचीं प्रथमं तमिर्मन्त्रेः प्रतिमं च कथयति अपरिमितामध्यतस्मी म
 धेरिगत्रियमेन सर्वकर्मणा र्यसिद्यतरोधना परिमितः सीताः कथयति उभयत्रा प्रादसि
 रापमुपास्यं यतु पूर्वत्र सर्वस्य सर्वस्य सत्रमाकां स त्वन कथयामीत्यध्या हरणं कर्कणोक्तं
 तदयुक्तं पुनात्तिसनेन संबंधाग्नि राकां सीभावा दच्छिद्रा निवत्त अतुड होवि सुचविमु
 येनामिति दक्षिणासीरं निरस्याश्वा छवदति सर्वो यधं वपति क्तैः सैः सैर्मन्त्रे रनु
 द्विष्टो चने दक्षिणासीरं विमा चने सर्वो यधव यन मुक्त क्रम रा कुर्यात्त वायः कथ्ये स
 विनात इति शरीराणि निवयति मध्ये सविनात इत्यनमन्त्र रा सैत्र मध्ये शरीराण्यस्यो
 त्रिनिदध्यात् नस्मीमन्यः कुममा सौति दक्षिणा मनवा यं सत्वा अन्यो ध्यायी दीक्षि राती
 दिशंश्वा समार क्त नात्वा कुं भमस्यिये दक्षिणां दिशि भ सार्थं ये यश्वात्रा धार्याः सुन्यनुग
 धात् अथ कंचिदाहेतां दिशमनवा नैरः त्वा कुं पं प्रसीयाना पस्यमा रा एही ति श्रवणं प्र
 त्यागते परं स विजिजयति प्रत्यागति कुं भमेतरिय रं स विजिजयति जयति यजमानः शंवा
 त इति यथा गंकल्प यित्वेष्ट को -- निरधानि तस्मी यदस्थिय स्वापय ननत रंगकल्प
 नया पुरुषा क्तिकत्वा पुरुष मध्ये इष्ट को निरधानि तस्मी अगकल्प नं शो वात इत्यनना
 अथैनं यथा गंकल्प यति शंवातः शठ हिते घृणारि त्या हि अथत्रयो दश वा दमात्रा इष्ट
 का अत्र स रागाः कृता भवन्तीत्या रिता समैकां मध्ये प्राची मु पदधातीति वश्रवणं प्रति
 दशमंत पु पदवी तिस्रः तिस्रा - स्वराणां वा दमात्री तिस्रः पुरस्तात् सर्वं संहिता तिस्रो

राम-
८

दक्षिणान्तिसिद्धउत्तरान्तिसिद्धः पश्चादिति श्रवणं परावोर्हि ^{साम्यात्मं} ^{गमितं} ^{री} यमाहृत्य
 परिकल्प्य वा सर्वनापुरस्तात् मरुत्कोसारः पुरीषमाहृत्य ^{निवयनि} ^द ^{त्वा} ^द ^{र्ज} ^{सर्वतः} ^य
 रिक्तप्यवायुरीषं गृहीत्वानिवयति शर्वराभनमिचिन्तः अनमिचिन्तः संस्कार्यस्पर्शकास्या
 नेशर्वराउपधयाः आहिताग्नेः शर्वराइत्सहेक आहुरिति श्रवणात् अथानमिचिन्तयतदे
 वेत्सपत्रमाद्यं ऊर्ध्वमागामास्य ब्राह्मणस्य ब्राह्मणस्य श्मशाने आस्य प्रमाणा मूर्धस्यात्
 परिश्रुतामपित्तदर्वयं भवत्वेन तत्प्रमाणात् उरः स त्रियस्योर्ध्वं वाहवाउरः संमितं स त्रियस्य
 स्यात् ऊर्ध्वं वाहपुरुषमात्रं वा जरुवेष्यस्य जरुमात्रं वेष्यस्य स्यात् उपस्यः स्त्रियाः उपस्य
 प्रमाणा स्त्रियाः स्यात् जानु मूढस्य मूढस्य जानु रङ्गं स्यात् सर्वेषां वाधो जानु सर्वेषां वस्त्रा
 नामधेयान्वेव वास्यात्प्रमाणा अवकाभिः प्रष्टाद्यकुशे श्रुयारिक्तं च घवान्वयत अव
 काभिः कुशे श्रुयारिष्टादित्वायदिसर्वतः परिकल्प्य पुरीषनिवा यभक्त स्यात्तर्हि प
 रितोयवावायः कार्य उपरिचत हापर्वयवावायः पश्चाद्वक्त्राप्रस्थादनादितया कृत्वा
 यवान्वावयति अथ मयवयानिति अवकाभिः प्रष्टाद्यनिका मयसरिति दर्भः प्रष्टाद
 यतीति श्रवणं दक्षिणान्तः कुटिलकर्णैरवात्वासीत् एकाभ्यां परयनिससोत्तरतः पात्वी
 रुरकस्य दक्षिणान्तः कु - प्रदेशे आग्रवाश्रितं वर्षं विदिगयां स्वात्वासीत् एकाभ्यां
 रायत दक्षिणान्तः सम दक्षिणाग्राः वक्रकायेन खननिसममागग्रा दक्षिणोत्तरा उत्तरतः
 स्वात्वात्वेन परयेत् त्रीस्त्रीना वयं सशमनः अमास्यान्त्रीनत्रीन् अशमनः कर्षणावयं

सततस्वान्तर्धानं बहुचनेन परामर्शमासाः अध्वधिगच्छत्यनन्तरीति अथ न
 तीरित्यनेन मंत्रेण कर्षणा सुपरिगच्छन्ति अथ धर्मित्या मार्गे रणमृज्जन अथ मार्गे वीजे
 हर्तेन नापावमित्यनेन मंत्रेण मासाहर्तेन कुर्वन्ति सुमित्रियान इति स्मात्वाहनवा ससोन
 दुसुछमन्वारभ्यानडाहमित्यद्वयमित्यागच्छन्ति सुमित्रियान इत्यनेन स्मात्वा अहनवा
 सः परिधानं कृत्वाहनवा ससोन दुसुछमन्वारभ्यानडाहमित्यद्वयमित्यागच्छन्ति सुमि
 त्रियान इत्यनेन स्मात्वा अहनवासः परिधानं कृत्वा अहनडाहमित्यनेन न दुहः पुछमा
 लभ्य उदयमित्यनेनागच्छत्यमासास्तेव ग्रामश्मशानां तरे मर्यादा लाघं निदधातीमं
 जीवभ्य इति इमं जीवभ्य इत्यनेन ग्रामश्मशानमध्ये कोऽयं निदधाति मर्यादा लाघं निदधातीमं
 निश्चोनी समाख्या मर्यादा लाघं निदधातीमं जीवभ्य इति श्रवणो
 अंजननाभ्यं जानकृत्यौपासनं परित्सीये वारणा न्यरिधी न्यरिधा यवारणेन सुखरा
 कामाहुतिं जुहोत्यन आयेष्यापुष्पानम इति अंजननाभ्यं जनमनुतोमप्रतिलाभाभ्यं
 जनं अस्मन्नेन वोजनं शरीराभ्यं जनं वतत्कृत्वा गृहे अपासनपरित्तराणां विधाय वार
 णापरिधिचतुष्टयपरिधानं कृत्वा वारणा सुवराहाभ्यां मंत्राभ्याम कामाहुतिं जुहुयात्
 अपासनं कर्तुः न संस्त्रियमाणस्य तस्मिन् सस्यैव जीवनावधिकर्म स्वधिकारात्
 तरनुपपन्नं पूर्वाभ्यः प्रतिपत्यं तनुवदशात् तस्मात् प्रतिपत्यं वा शासनसिंहा
 नावगम्यत घृतं पीत्वा मधुवाह गव्यं पित्तवपुत्रमभिरक्षेत् तस्मात् प्रतिपत्यं वा शासनसिंहा
 नावगम्यत घृतं पीत्वा मधुवाह गव्यं पित्तवपुत्रमभिरक्षेत्

रक्षि यमा राग देवार्थे त किंच सकृत्त्यचनेः संस्कारैरेकं धेगच्छेत्तस्मै ती॥ शिवगम्यमा
 ने संस्कारा गच्छेत्तीति नावशिष्य अयासनः स्यादयमनः मार्गः सुखा गुणैः निरस्पती सौवा
 सनो न निरुक्तः स्यान्नस्मात्पुनरागवोयासनः अयेवा परिहीवदतिरुमीमगामनेष तति ए
 याममासानां परिहं वदत्यमुं मंत्रं पितृ कर्मपरिसमाप्तं विच्छेदाय शब्देन मंगला च्यन क्रि
 यत परिहानममासानां तनकर्त्ता यजमानः अथवा यशब्देन परिहानायागार्थं क्रिया वि
 वार्येत अद्वारणोयासनं निरस्पति क्रव्यादमिति पूर्वमोयासने निरस्पसद्धारणा गृहस्थि
 द्दरात्र व्याश्रमि तनेन मंत्राणां कर्तुरिति तस्या संस्कार्यत्वा नन्वाहु ति रायायुतयद
 नराजातवराहवभ्यो हव्यं बहु त्वित्यवशिष्येकादश विषयत्वमाशासन - - स्माकर्त्तु रवि
 कादशस्य त्याग एकैकादशस्य स्यापनं इहेवायमिति जयति इहेवायमित्येजातवराह
 वेभ्यो हव्यं बहु प्रजानं निजिजयति नन्वितरः कर्तुं भवंतु न्यादः संस्कार्यस्य सेवं मंत्रं
 यस्या विराध इति सत्यं संस्कार्यस्य कृत्वा दत्तं नोपपद्यत अथाहुत्यातत्रा पितृषः संभाव्य
 ततन्नादजोत्तरत्वा हाहुत्यनधिकारत्वात् एतद्विनयति - - यथा पूर्वाह्वनीयं आहु
 निरवमोयासने व्यविहृद्वा भवत्यसे अयासने भवत्यस अयासन शब्देनेकादशत्वं स्या
 यामुसोर्थः परित्य - स्यान्न च जीवतः स्वामिना ग्ना रकादशस्य निरसनमुचितं तस्मा
 त्स्वीवस्य निरसनं अयमित्यदृष्टं अयासनः कर्त्तरत एव लिङ्गा हाहिताग्रवाहिता
 ग्निश्मशानकर्म्मधिकाराननिरन्तः आ - - सापधानादस्मि रानान्नावाश्वसर्वपुंराणां

भयसीष्टे घनभयसीष्टे घनउपधानमुष्टीर्वकंस्तनसंयुक्तासंदीदसितादयात्यनं
 श्चारयः यवाश्चारयभयसीष्टे घनयवेष्टया दयादिंभ्यो सउक्तार्थः रुद्रसंख्यैरभिषिक्तो
 वाजपायेस्तुरग्नितिर एकाशीतिव **सामान्य** ईजभाष्य पराविसरसंस्त्राजोवंशजोय
 स्पवानस्पतिरियापरधवाचस्पतिरुपादानं या गित्ता नमवाश्रयः अनेक क्रतुः याजित्वा
 हीयासाविनिवारकः अयत्र गमनस्या ग्नौ श्री अनंताभिधः शुधीः सुखेशबोधनासंश्रि
 दानं समत एवयः सोनुगतायेना सामगरी यान्ते शवामृतः अंसंजने रमेयाय तेनेतन
 भवामृताः अथवान्नीश्वरं तस्य र्त्तीनादानुभवामृतः ॥ इतिस्वरहंम्राहपतिमहाया
 जिक श्री अनंतकृते कात्यायनसूत्रभाष्ये एकविंशोऽध्यायः समाप्तः २१ ॥ शुभम् ॥

जे ५२०८

१०

१०

१०